

[Statsministeren.]

det, at den upopulære vedtagelse" — og jeg vil gerne indskyde, at vi er alle klar over, at det er upopulært at gennemføre forhøjelser — „rykker nærmere kommunevalget med øget udsigt til tab for de to forligspartnere.

Det er måske netop det, som V, K og R ønsker? Det øger mistanken om, at de tre partier måske slet ikke har været indstillet på et forlig, og i hvert fald står det tindrende klart på grundlag af de tre partiers udtalelser, at det berømte alternativ til regeringen i den forbindelse ikke er særlig gunstigt. De tre partier står splittet.“

Det var altså en lederartikel i Popiliken, og jeg synes, at Politiken i hvert fald i dette tilfælde har ramt situationen ganske klart.

Hr. Poul Hartling kom med nogle udtalelser om boligproblemerne, som jeg gerne vil komme tilbage til. Hr. Poul Hartling sagde: „Derimod får man huslejestigninger, både for ejere og lejere“, for at male billedet så sort som muligt. Og lidt senere giver hr. Poul Hartling udtryk for, at venstre ikke vil være med til at lægge nye byrder på parcelhusejerne.

Se, det var jo smukt og rigtigt, hvis man kunne leve op til dette. Men ingen ansvarlige politikere kan leve op til sådanne løfter. Det er nødvendigt med passende mellemrum at foretage visse forhøjelser eller reducere visse tilskudsformer, og det er det, regeringen har foreslået.

Man må også have lov at spørge: hvad var det egentlig, venstre ville? Ville venstre ikke sammen med de radikale, sammen med hr. Hilmar Baunsgaard — og her vil jeg gerne igen referere til brevet af 11. december sidste år fra hr. Hilmar Baunsgaard til mig — formindske de direkte og indirekte tilskud til boligsektoren? Hvordan kan man gennemføre noget sådant uden det også må have de virkninger, at de, som bor i boligerne, kommer til at betale noget mere?

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Poul Hartling: hvad er egentlig venstres holdning? Vil

man spare på tilskuddene til boligsektoren, eller vil man ikke? Det vil jeg sætte pris på at få et svar på.

Hvis man i øvrigt skal forsøge at gøre status over den forløbne folketingsperiode, kan man sige, at alt taget i betragtning har det været en frugtbar samling. Jeg tror, samlingen vil blive husket, netop fordi det er en samling med resultater. Det indtryk kan måske nok somme tider fortone sig, fordi de skarpe politiske situationer har en tendens til at dominere og svække billedet af den meget omfattende saglige indsats, som udføres her i tinget. Jeg tror ikke, nogen af os kan være interesseret i, at dette bliver tilfældet.

Det er en kendsgerning, at den væsentligste del af de arbejdsopgaver, som jeg før sagde vi lagde op til i trontalen, er gennemført. Jeg skal ikke her trætte med en detaljeret opremsning af lovgivningsresultaterne i denne samling, men blot pege på nogle af de væsentligste, fordi de samtidig er et bevis på, at denne lovgivning ikke er lavet, som man siger, ensidigt, men tværtimod med skiftende flertal eller bred tilslutning.

Vi har fået gennemført en forsvarsordning, som på forskellig måde moderniserer og også forkorter tjenestetiden. Der er gennemført en hovedstadsordning. Det er for resten interessant, at da man i går antydede, at hr. Moses Olsen ikke skulle have lov til at stemme om boliglovgivningen, fordi den ikke vedkom Grønland, kan jeg vel i dag bemærke, at hovedstadsordningen er gennemført af hele folketinget, selv om den kun gælder en begrænset del af det danske samfund.

Også i abortlovgivningen, som man har diskuteret i mange år, er der fundet en løsning. Der er gennemført en modernisering af arbejdsretten. Aktieselskabsloven er gennemført og moderniseret og indeholder, som alle ved, en bestemmelse om lønmodtagernes repræsentation i virksomhedens ledelse.

Jeg synes også, vi endnu en gang skal nævne den meget store reform, der ligger i miljølovgivningen, og at et lovforslag, som